

Само дръвцето бѣше вече трупъ. и червеитѣ бѣха успѣли да изгризатъ кората му и да проникнатъ дори въ сърдцето му.

Лжчи, пѣсни, животъ вредомъ, само дръвцето нѣмаше да се радва; то се разлагаше, гниеше, безъ да има нѣкой да го оплаче, да го съжали, само наоколо трѣвицата лека по-лека го обрасти, обви го и, най-сетнѣ, го покри, а надъ него животътъ си тържествува, и малкитѣ мухички прѣлеляваха ололо него и тънаникаха погребални пѣсни. . .

Тѣй загина единъ неблагоприятникъ отъ братята си.

